

# Jóel könyve és a laodiceai hetednapi adventista egyház – Tizedik szám

Jeff Pippenger

2025-12-14

## Tízes szám

Ézsaiás látomásának azt a részét tárgyaljuk, amely a hetedik fejezetben kezdődik, és a tizenkettedik fejezet végéig tart. Ezt azért tesszük, mert 1850-ben „az Úr másodszor nyújtotta ki kezét, hogy összegyűjtse” maradék népét. Az 1844-től 1863-ig terjedő időszak útjelzőit helyezzük a helyükre. „1850” és a második összegyűjtés ezek közül az egyik útjelző.

Amint Ézsaiás látomása a hetedik fejezet első versében elkezdődik, valahányszor egy, az „azon a napon”-hoz hasonló kifejezés utalásként megjelenik, azt a hetedik fejezetben megállapított prófétai keretbe kell helyezni. A látomás helyes felosztásának egyik kulcsa annak megértése, hogy a prófécia az ismétlés és kibővítés elvei szerint működik, és ez a szabály a látomásban is érvényben van.

Az Ézsaiás látomásában azonosított különféle prófétai igazságokat, a hatodik fejezettől kezdődően, abból a nézőpontból kell megközelíteni, hogy „mindenekelőtt” Ézsaiás egy olyan lelket jelenít meg, amely 9/11-kor felkenetett annak hirdetésére, hogy megérkezett a késői eső. Ebben a megszentelt összefüggésben Ézsaiás hetedik fejezete éppen azt a félelmet szemlélteti, amelyet a próféta a hatodik fejezetben képviselt, amikor feltette a kérdést: „meddig” kell még hirdetnie a 9/11 üzenetét egy hitehagyott egyháznak, amelynek „szemei voltak, de nem akart látni, és fülei voltak, de nem akart hallani”?

A látomásban a gonosz és esztelen Akház király annak a laodiceainak a jelképe, aki nem fogadja el a késői eső üzenetének figyelmeztetését, amint azt az örállók előterjesztik, akik szembeszállnak a gonosz és esztelen Akházzal, akit Ézsaiás és fiai képviselnek.

Szeptember 11. Dániel 11:40 prófétai történetében érkezett el; így amikor Ézsaiás a 6. fejezetben a 9/11-nél helyezkedik el, prófétailag Dániel 11 negyvenedik versén belül helyezkedik el, de ami még jelentősebb, a „40. vers rejtett történetén” belül helyezkedik el. A 40. vers rejtett története akkor kezdődött, amikor a vers 1989-ben, a Szovjetunió összeomlásával beteljesedett. 1989-től a 41. versben szereplő vasárnapi törvényig tart a „40. vers rejtett története”, amelyet Júda törzsének Oroszlánja éppen ebben a „rejtett történetben” old fel. Ez azt azonosítja az Ézsaiásról mint szeptember 11. utáni késői eső-hírnökről való vizsgálódásunkban, hogy a késői eső üzenetének egyik része, amelyet Ézsaiás hirdet, ez — Dániel 11:41–45.

Prófétikusan a 9/11-nél állva Ézsaiás a tizedik fejezetben arra figyelmeztet, hogy a legközelebbi bekövetkező esemény a „hamis rendelet”, amely a vasárnaptörvény, és amelyet Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik verse ábrázol. Ézsaiás szemléltetése a késői eső üzenetéről a negyvenedik vers 9/11 utáni „rejtett történetében” van elhelyezve. A negyvenedik vers

1989-ben történt beteljesedése Ézsaiást 1989 utánra, a 9/11-hez helyezi, ahol a szentély oltáráról vett parázssal kenetik fel. Ézsaiás egy olyan hírnököt képvisel, akinek üzenete magában foglalja Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat versét.

Ézsaiás egyenesen kijelenti, hogy ő és gyermekei jelekül és csodákul vannak. A hetedik fejezet harmadik versében Ézsaiás és fia a felső tó vezetékénél vannak, a ruhafestők mezejére vivő országút mellett. Ézsaiás a késői eső üzenetét tárja elő, amelynek hirdetésére a hatodik fejezetben kapott felkenetést, és a késői eső három jelképénél áll, valamint gyermekével, Seár-Jásubbal együtt. A felső tó vezetéke prófétai utalás a két csőre, amelyek tele vannak az aranyolajjal; ezeket Zakariás azonosítja, és White testvér oly gyakran kommentálja; ezek azonosítják azt az üzenetet, amely a felső tó vezetékéből érkezik a késői eső üzenetében.

Ézsaiás vezetéke kapcsolódik Zakariás két csövéhez, és Ellen White magyarázata Zakariást a tíz szűzről szóló példázattal kapcsolja össze. Ézsaiás a hatodik fejezetben a porig aláztatik, amikor meglátja az Úr dicsőségét. Egyetért azzal, hogy a harmadik versben ábrázolt üzenetet vigye mint azt az üzenetet, amely Isten dicsőségével beragyogja a földet. És megtisztítatik egy, az oltárról vett parázssal, majd annál a tónál áll, amely a felső tóból eredő vízből jön létre. A huszonnyolcadik fejezetben Ézsaiás a késői eső üzenetét úgy határozza meg, mint „sort sorra”, és a harmadik versben a felső tó a prófécia több vonalát jelképezi.

Ézsaiás, aki egy 9/11-nél lévő lelket jelképez, csak akkor állna ott, ahol az aranyolaj alászáll a felső tóból, ha az a lélek kérte volna a jó utat, amely Jeremiás ősi ösvényére vezet, amely Ézsaiás „országútja (ösvénye) a ruhatisztító mezejénél”, ahol Jeremiás „nyugalma” található. Ézsaiás késői esőről szóló üzenete nemcsak a tíz szűz vonalára, Zakariás két aranycsőről szóló vonalára és Jeremiás ősi ösvényéről szóló vonalára épül, hanem Ézsaiás a „ruhatisztító mezejénél” is áll, ahol a szövetség Követe megtisztítja és megtisztogatja Lévi fiait, mint az ezüstöt és az aranyat.

Nagyon könnyű prófétai feladat más vonalakat is belevinni a hetedik fejezet harmadik versébe. Zakariás olaja és a tíz szűz összekapcsolódik Jákób lajtorjájával és a Jelenések első két versével, mert mindegyik az Isten és ember közötti közlési folyamattal foglalkozik. Jeremiás régi ösvényéhez hozzátartozik az „ör”, aki megfújja a trombitát, amelyet a gonosz és balga Akház király nem hajlandó meghallani. Ez a trombita magához vonja a prófécia összes trombitáját, valamint a prófétai öröket is Ézsaiás „országútjára”, ahol Ézsaiás és fia állnak, hogy üzenetet közvetítsenek Laodicea vezetőjének.

Ézsaiás és fia, Seár-Jásub, akinek neve azt jelenti: „maradék tér meg”, együtt állnak, és a késői eső üzenetének kihirdetését szemléltetik, amely 9/11-kor érkezett meg. Elmennek, hogy találkozzanak a gonosz Akház királlyal, és mint apa és fiú az alfa és az ómega jelképét, a „sorra sort” módszertan elsődleges szabályát képviselik. A „sorra sort” az a szabály, amelyet a millerita „nap/év” elv előképezett.

1840. augusztus 11-én beteljesedett az iszlámra vonatkozó prófécia a Jelenések kilencedik fejezetének második jajáról, és megerősítést nyert a millerita „nap/év” elv, ily módon felhatalmazva Miller 1843-ra vonatkozó előrejelzését, amely a nap/év elvre épült. 2001. szeptember 11-én beteljesedett az iszlámra vonatkozó prófécia a Jelenések kilencedik, tizedik és

tizenegyedik fejezetének harmadik jajáról, és megerősítést nyert az alfa (1840. 8. 11.) és az ómega (9/11) elve, amikor a Jelenések tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyala alászállt, miközben New York nagy épületei leomlottak — éppen úgy, ahogyan a Jelenések tizedik fejezetének hatalmas angyala alászállt 1840. augusztus 11-én, amikor beteljesedett az alfa, amely előképe volt az ómegának.

Ézsaiás és fia nemcsak a „sorra sort” alapelvét képviselik, hanem az Illés-üzenetet is, amely olyan üzenetet jelképez, amelyet az apa és gyermekei közötti kapcsolat ábrázol. Az Illés-üzenet, amelyet közvetlenül az Úr nagy és rettenetes napja előtt hirdetnek, olyan üzenetet azonosít, amely közvetlenül azelőtt érkezik, hogy Isten végrehajtó ítélete megkezdődik. Isten végrehajtó ítéletei azt az időszakot jelentik, amely „az Úr nagy és rettenetes napja”. Ez az időszak a vasárnaptörvénnyel kezdődik, és a hét utolsó csapásig tart. Az időszak a vasárnaptörvénnyel kezdődik, és a hét utolsó csapással ér véget. Az Illés-üzenet ezért az alfa és ómega alapelvére épül, összekapcsolva a kegyelemidő lezárulásának közeledtére való figyelmeztetéssel. Az Illés-üzenethez tartoznak továbbá a különféle prófétai vonalak is, amelyek Illésre épülnek; mert Illés Jézus szerint Keresztelő Jánost jelképezte, és mind Illés, mind János Ellen White szerint William Millert jelképezték, és együtt Illés és Keresztelő János a száznegyvennégyezeret (Illés), valamint a Jelenések könyve hetedik fejezetében szereplő nagy sokaságot (János) jelképezik.

Ézsaiás és a fia a régi ösvényeken állnak, amelyek az alapok, és a színarany olajat kapják, mert ők bölcs szüzek, akik a posztóványoló tisztítási folyamatán mennek keresztül, amely 1844. október 22-én teljesedett be, a vasárnaptörvényt előképezve. Ézsaiás és a visszatérő maradék, (mert fia, Seár-Jásub neve ezt jelenti), azt a maradékot jelképezik, amely 9/11-kor „visszatér” a régi ösvényekhez. Az atya és a maradék közötti kapcsolat, amely egyúttal az alfa és ómega kapcsolat is, és amely egyúttal Illés „az atyák és a gyermekek szívei” kapcsolata is, azonosítja, hogy Atya Miller és az ő kapcsolata az első angyal egy maradék mozgalmával a Filadelfia alfa mozgalma volt. Az alfa mozgalomban Atya Millert Illésként és Keresztelő Jánosként azonosították, akit Jézus azzal a hírnökkel azonosított, aki az útját készítette elő a Szövetség Hírnökének. Mindezen prófétai beteljesedések az első és a második angyal alfa történetében megismétlődnek a harmadik angyal ómegájának történetében.

Ézsaiás szemléltetésével kapcsolatban a látomásban ennél fontosabb tények is vannak, itt azonban csupán azt állapítjuk meg, hogy Ézsaiás kifejezetten azokat a különféle igazságokat azonosítja, amelyek a 9/11 utóbbi eső üzenetének szívét alkotják. Mindezek a vonalak, amelyekről éppen beszéltünk, és természetesen még sok más is, a hetedik fejezet harmadik versében található.

A nyolcadik versben a prófétai igazság felerősödik, amint azonosítja azt a kulcsot, amely feltárja a „negyvenedik vers rejtett történetét”, és bámulatos módon e kulcsot éppen ugyanabban a versben azonosítja, amelyben mindkét 2520 éves időprófécia kezdete is meg van jelölve.

Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusz feje Rezin; és hatvanöt esztendőn belül Efraim összetöretik, úgyhogy nem lesz többé nép. És Efraim feje Samária, és Samária feje Remáliának fia.

Ha nem hiszték, bizony meg sem maradtok. Ézsaiás 7:8, 9.

Ézsaiásnak a késői eső üzenetére vonatkozó szemléltetése magában foglalja Mózes „hétszeresét”, mert a nyolcadik vers hatvanöt éves próféciaja jelöli ki Izrael északi és déli királysága szétszórásának egyaránt 2520 éves időszaka kezdőpontját. Ugyanebben a versben található az a kulcs is, amely Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének három prófétai vonalát fordítja el a Szovjetunió 1989-ben bekövetkezett összeomlásával összefüggésben, együtt Dániel tizenegyedik fejezete tizedik versével, valamint Ézsaiás nyolcadik fejezete nyolcadik versével. E három vonallal (Ézsaiás 8:8, Dániel 11:10, 40) kapcsolatban a kulcs a nyolcadik és kilencedik versek „fejei”. Amikor a „fejek” kulcsa e három párhuzamos versre alkalmazást nyer, felnyílik az ajtó az ukrán háború történelmére és a hamarosan bekövetkező harmadik világháborúra. Amikor ez a prófétai ajtó felnyílik, akkor Dániel tizenegyedik fejezetének tizenegyedik–tizenhatodik versei Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének 1989, a Szovjetunió összeomlása utáni időszakával párhuzamos történelmet tárnak fel. A „negyvenedik vers rejtett történelmének” feltárása olyan igazság, amely azon kevés kiválasztott igazságok egyike, amelyeket a Jézus Krisztus kijelentésének felnyitásával összefüggésben közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt felpecsételésük alól feloldottnak azonosítanak.

Ézsaiás nyolcadik fejezetének első verse ezzel a szóval kezdődik: „Továbbá”, jelezve, hogy a nyolcadik fejezetnek a hetedik fejezetre kell ráépülnie. Azon túl, hogy az első szó „továbbá”, a nyolcadik fejezet harmadik verse a hetedik fejezet harmadik versével is összekapcsolódik mint második tanúbizonyság arra, hogy a két fejezetet sorról sorra kell alkalmazni. Mindkét „harmadik” vers Ézsaiás egyik fiát nevezi meg, akiknek neve egyaránt a történetben rejlő prófétai üzenetről szól. Seár-Jásúb jelentése: „maradék tér meg”, Mahér-Salál-Hás-Bazé pedig: „gyors a zsákmányra”. Először Seár-Jásúb kerül említésre, majd Mahér-Salál-Hás-Baz (amely a Biblia leghosszabb neve). Az „1” által jelképezett alfa kisebb, és ebben az esetben még „maradékként” is van azonosítva; a „22” által jelképezett ómega pedig nagyobb, és a Biblia legnagyobb neve képviseli, miközben a vasárnapi törvény gyors mozgásait jelképezi.

Az alfa maradék, amelyet Seár-Jásúb képvisel, a harmadik versben atyjával, Ézsaiással van együtt. Együtt ők egy alfa és egy ómega, és olyan helyen állnak, amely három, a késői esőre vonatkozó különálló utalásból áll.

Akkor így szólt az Úr Ézsaiáshoz: Menj ki most Áháznak elébe te és fiad, Seár-Jásúb, a felső tó vízvezetékének végéhez, a ruhamosók mezejére vivő országúthoz. Ézsaiás 7:3.

Ézsaiás a száznegyvennégyezer jelképe, és miközben a 9/11 hívását ábrázolja, Ézsaiás egyúttal a 2023 júliusi hívást is megjeleníti. A 9/11 idején Ézsaiás egy laodiceai, akit Jákób, a csaló testesít meg, aki kész volt elvenni Ézsau elsőszülöttségi jogát, miközben az adventizmus kiköpetik az Úr szájából; 2023-ban pedig Ézsaiás Izráelt, a győzedelmest jelképezi. Ézsaiás azt jeleníti meg, aki Isten üzenetét hirdette, majd ráébred arra a tényre, hogy laodiceai, és ezt követően egy szén megtisztítja őt, és filadelfiaivá teszi.

„Ézsaiás csodálatos látomást kapott Isten dicsőségéről. Láttá Isten hatalmának megnyilatkozását, és miután szemlélte fenségét, üzenet érkezett hozzá, hogy menjen, és végezzen el egy bizonyos munkát. Teljesen méltatlannak érezte magát e munkára. Mi készítette

arra, hogy méltatlannak tartsa magát? Vajon már azelőtt is méltatlannak tartotta magát, hogy látomást kapott volna Isten dicsőségéről?—Nem; azt képzelte magáról, hogy igaz állapotban van Isten előtt; de amikor a Seregek Urának dicsősége kinyilatkoztatott neki, amikor meglátta Isten kimondhatatlan fenségét, ezt mondta: »Jaj nékem, elvesztem; mivel tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom; hiszen a Királyt, a Seregek Urát látták szemeim! Ekkor hozzám repült egy a szeráfok közül, kezében izzó parázssal, amelyet fogóval vett az oltárról, és megérintette vele a számat, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkaidat; ezért hamisságod eltávozott, és bűnöd engesztelést nyert.« Ez az a munka, amelynek egyénenként bennünk is végbe kell mennie. Azt akarjuk, hogy az oltárról vett élő parázs ajkainkra helyeztessék. Hallani akarjuk a kimondott szót: »Hamisságod eltávozott, és bűnöd engesztelést nyert«” Review and Herald, 1889. június 4.

Meddig szól Ézsaiás hatodik fejezete mint 9/11 szimbóluma egészen a vasárnapi törvényig, és a hatodik fejezet 9/11 ábrázolása. A hetedik-től a kilencedik fejezetig terjedő részek azt az üzenetet mutatják be, amelyet Ézsaiás Júda hitchagyott vezetésének adott, valamint azt a szemléltetést, amely a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején történik, amikor Efraim részegei megbotlanak. Ugyanebben a látomásban Ézsaiás feljegyzi:

Íme, én és a gyermekek, akiket az Úr adott nékem, jelekül és csodául vagyunk Izráelben a Seregek Urától, aki a Sion hegyén lakozik. Ézsaiás 8:18.

Ézsaiás és az ő gyermekei jelek a hetedik-től a kilencedik fejezetig található titokzatos kijelentések között. A hetedik–kilencedik fejezetek jelentik az egész látomás viszonyítási pontját minden „amnapon” vagy „abban az időben” történő utalás tekintetében. A tizennyolcadik vers azonosítja Ézsaiást és fiait mint jeleket, a tizennyolcadik verset körülvevő versek pedig meghatározzák azt az időszakot, amelyben e jeleket fel kell ismerni.

És sokan megbotlanak közöttük, elesnek, összetöretnek, törbe esnek és foglyul ejtetnek. Kösd be a bizonyágtételt, pecsételd le a törvényt tanítványaim között. Én pedig várom az Urat, aki elrejtí orcáját Jákób háza előtt, és benne reménykedem.

Ímé, én és a gyermekek, akiket az Úr nekem adott, jelekül és csodául vagyunk Izráelben a Seregek Urától, aki a Sion hegyén lakozik. Ézsaiás 8:15–18.

Akik „az Úrra várnak”, azokat Ézsaiás és az ő két fia jelképezi. Ők azok, akikről az Úr elrejtette „arcát”, s ez olyan ismertetőjegy, amely azok sajátja, akik 2023 júliusa után felébrednek a Leviticus 26 imádság követelményeire. Arra ébrednek rá, hogy vallomásuknak azt is magában kell foglalnia, hogy az Úr ellenük járt, vagyis hogy elrejtette előlük az arcát.

A „bizonyágtétel bekötése, a törvény lepecsételése” a száznegyvennégyezer elpecsételése, akik a „sokakkal” állnak szemben. „Sokan” hivatottak, de kevesen választottak ki. A sokak Ézsaiással és az ő két fiával állnak szembe, akik a keveseket jelképezik. A „sokak” az öt balga szűz, és ezért őt dolog történik velük: „megbotlanak, és elesnek, és összetöretnek, és törbe esnek, és megfogatnak.” Azért botlanak meg, mert elutasították a késői eső üzenetét.

Mert dadogó ajkakkal és idegen nyelven fog szólni ehhez a néphez. Akiknek ezt mondta: Ez a nyugalom, mellyel nyugalmat adhattok a megfáradtnak; és ez a felüdülés: de ők nem akartak hallani. Ezért az Úr beszéde így lett számukra: parancsra parancs, parancsra parancs; szabályra szabály, szabályra szabály; itt egy kevés, ott egy kevés; hogy menjenek, és hanyatt essenek, összetöressenek, törbe essenek és foglyul ejtessenek. Ézsaiás 28:11–13.

A nyolcadik fejezet pecsételési idejében Ézsaiás leírja a gonoszok bukását, akiket Akház személye jelképez, és ugyanezt a csoportot azonosítja a huszonnyolcadik fejezet tizenharmadik versében. Azért „buknak el”, mert elutasítják a késői eső üzenetét, amely számukra „parancs parancsra, szabály szabályra” volt, és amelyet azok hirdettek, akiket dadogó ajkúakként ábrázol. A pünkösd idején a kötekedő zsidók részszépséggel vádolták a tanítványokat, mert nem tudták megérteni az üzenetet. Elméjükben az dadogó ajkáról hangzott.

A hetedik fejezet harmadik versében Ézsaiás prófétai alfa az ő fia, Seár-Jásúb számára, aki viszont az ómega az apjához való viszonyában, ugyanakkor alfa az öccséhez való viszonyában. Mint az Alfa és Ómega képviselői ott állnak, ahol a mennyei szentélyből eredő két aranycső medencét alkot, közvetlenül Jeremiás régi ösvényének országútjánál, azon a mezőn, ahol a lenvászón foltjai tiszta fehérre változnak, miközben a Szövetség Követe megtisztítja Lévi fiait, valamint Ézsaiást és Seár-Jásúbót is. Miután odaér, a gonosz és balga Akház király elé tárja Mózes régi ösvényének üzenetét a Leviticus huszonhat „hétszer”-éről, amely ugyanabban a versben megállapítja, hogy a „fő” királyt jelent, vagy a király országát, vagy egy ország fővárosát.

Az a kulcs megnyitja Isten Igéjének világosságát, hogy a 2014-ben kezdődött ukrán háború a bibliai prófécia olyan tárgyaként legyen felismerhető, amely úgy van bemutatva, mint ami a száznegyvennégyezer megpecsételésének idején és az Egyesült Államok utolsó három elnökének történelme során megy végbe. A késői eső üzenetét Ézsaiás a tizedik és tizenegyedik fejezetben ábrázolja, és ez leírja Dániel tizenegyedik fejezete utolsó hat versének belső és külső történelmét. Az első verset, a negyvenedik verset, Ézsaiás a hatodiktól a kilencedik fejezetig szemlélteti, majd a tizedik és tizenegyedik fejezetben az 1989-ben feloldott pecsétű üzenet belső és külső történelme kerül bemutatásra. A késői eső üzenetének minden jelentős eleme megjelenik a látomásban.

A tizedik fejezet utolsó versei ugyanazt a prófétai történelmet azonosítják, amelyet a tizenegyedik fejezet utolsó versei ábrázolnak. A tizedik fejezet a külső, a tizenegyedik pedig a belső. A Jelenések könyvében a hét gyülekezet a belső, a pecsétek pedig a külső. A tizedik fejezet záróverseiben a pápai hatalom kezét rázza Jeruzsálem ellen, párhuzamos szakaszként a pápai hatalommal, amely Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenötödik versében úgy jut a végére, hogy senki sem segít rajta.

Azon a napon még Nóbban marad; kezét rázza Sion leányának hegye, Jeruzsálem halma ellen. Íme, az Úr, a seregek Ura, iszonyatos erővel lemetszi az ágat; a magas tereműek kivágatnak, és a kevélyek megaláztatnak. Kivágja a sűrű erdőt vassal, és a Libánon elhull egy hatalmas által. Ézsaiás 10:32–34.

A tizedik fejezet vége az emberi kegyelemidő lezárulása, és ott zárul le Dániel tizenegyedik fejezete is.

És felállítja palotája sátorait a tengerek között, a dicsőséges szent hegyen; de végére jut, és senki sem segít rajta. És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki néped fiainak oltalmazója; és nyomorúságos idő következik, amilyen még nem volt attól fogva, hogy nemzetté lett egy nép, mind ez ideig; de abban az időben megszabadul a te néped, mindaz, aki beírva található a könyvben. Dániel 11:45; 12:1.

A tizedik fejezet az első versben a „jogtalan rendelettel” kezdődik, amelyet White testvérnő a vasárnapotörvénnyel azonosít.

Jaj azoknak, akik hamis rendeleteket hoznak, és terhes végzéseket írnak elő. Ézsaiás 10:1.

A tizedik fejezet a vasárnapotörvénynél kezdődik, amely összhangban áll Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenegyedik versével, és Dániel 11 negyvenötödik versének történetében Mihály felállásával állítható párhuzamba, ott ér véget.

„Bálványszombat állíttatott fel, miként az aranyállóképet felállították Dúra síkságán. És amiként Nabukodonozor, Babilon királya, rendeletet adott ki, hogy mindazokat, akik nem borulnak le és nem imádják ezt a képet, meg kell ölni, úgy kihirdették majd, hogy mindazok, akik nem tisztelik a vasárnap intézményét, börtönnel és halállal bünhődnek. Így az Úr szombatját lábbal tiporják. Az Úr azonban kijelentette: „Jaj azoknak, akik hamis rendeleteket hoznak, és a nyomorúságot írják elő, amelyet elrendeltek” [Ézsaiás 10:1]. [Sofóniás 1:14–18; 2:1–3, idézve.]” Manuscript Releases, 14. kötet, 91.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének „nagy földrengésében”, amely a tizenharmadik versben a vasárnapi törvényt jelképezi, az iszlám három jelképe kapcsolódik a „földrengéshez”, amely megrázza a Jelenések tizenharmadik fejezetének földi vadállatát, amikor az sárkányként szól. Ézsaiás tizedik fejezetében a vasárnapi törvény „hamis rendeletként” jelenik meg, amelyre „jaj” mondatik. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének „nagy földrengésében”, a tizenharmadik verstől egészen a tizennyolcadik versig, a harmadik jaj iszlámja az iszlám négy jelképével és azzal a csapással azonosíttatik, amelyet a vasárnapi törvény idején az Egyesült Államok ellen mér; „És ugyanabban az órában nagy földrengés lőn”, és „elmúlt a második jaj; ímé, a harmadik jaj hamar eljő. És megszólalt a hetedik angyal” „és megharagudtak a nemzetek.”

A tizedik fejezet a pápai hatalmat ábrázolja Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik versétől a negyvenötödik versig, amikor a pápaság eljut végéhez. A negyvenedik vers nem része a tizedik fejezet elbeszélésének, mert Ézsaiás a negyvenedik vers „rejtett történelmét” szemlélteti, amikor a késői eső üzenete egy hitehagyott egyháznak kerül bemutatásra, amelyet Akház képvisel. A tizenegyedik fejezet befejezése az ugyanazon történelmi szakaszban a pápai hatalomból való szabadulást mutatja be.

És az Úr teljesen megsemmisíti az egyiptomi tenger nyelvét; és hatalmas szelével kezét a folyó fölött rázza, és hét ágra sújtja azt, és saru nélkül való átkelést készít az embereknek. És országút lesz népének maradéka számára, amely megmarad Asszíriából; amint Izráelnek volt azon a napon, amikor feljött Egyiptom földjéről. Ézsaiás 11:15, 16.

Ézsaiás tizedik fejezete ugyanazon történet külső oldala, a tizenegyedik fejezet pedig annak belső oldala. A külső és a belső közötti párhuzamok bőséggel megtalálhatók Isten Igéjében, és e két párhuzamos fejezet a harmadik angyal figyelmeztetését szemlélteti, amint azt Ézsaiás bemutatja. A harmadik angyal figyelmeztetése ihletés által sokféleképpen került összefoglalásra, de e figyelmeztetés igen hasznos felosztása az, hogy egyrészt a kegyelmi idő lezárulásával kapcsolatos eseményeket ábrázolja, másrészt a személyes előkészület szükségességét hangsúlyozza. Ézsaiás tizedik fejezete az eseményekről szól, a tizenegyedik fejezet pedig az előkészületről.

„A kegyelmi idő lezárulásával kapcsolatos események és a nyomorúság idejére való felkészülés munkája világosan elénk tárulnak. Ám tömegek e fontos igazságokat illetően semmivel sem rendelkeznek nagyobb megértéssel, mint ha azok soha nem lettek volna kinyilatkoztatva. Sátán lesi az alkalmat, hogy elragadjon minden benyomást, amely őket üdvösségre bölccsé tehetné, és a nyomorúság ideje felkészületlenül fogja találni őket.”

„Amikor Isten oly jelentős figyelmeztetéseket küld az embereknek, hogy azokat a menny közepén repülő szent angyalok hirdetik, megköveteli minden értelmi képességekkel felruházott embertől, hogy figyeljen az üzenetre. A fenevad és képe imádására kimondott rettenetes ítéleteknek (Jelenések 14:9–11) arra kellene indítaniuk mindenkit, hogy szorgalmasan tanulmányozza a próféciákat, megtudja, mi a fenevad bélyege, és miként kerülheti el annak felvételét. A nép tömegei azonban elfordítják fülüket az igazság hallásától, és mesékhez fordulnak. Pál apostol az utolsó napokra előretekintve kijelentette: „Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik.” 2 Timóteus 4:3. Ez az idő teljes mértékben elérkezett. A sokaság nem akarja a Biblia igazságát, mert az útjában áll a bűnös, világot szerető szív kívánságainak; és Sátán megadja nekik azokat a megtévesztéseket, amelyeket szeretnek.

„Istennek azonban lesz a földön egy népe, amely a Bibliát, és egyedül a Bibliát tartja fenn mint minden tanítás mércéjét és minden reform alapját. A tudós emberek véleményei, a tudomány következtetései, egyházi zsinatok hitvallásai vagy határozatai — éppoly számosak és egymással ellentmondók, mint azok az egyházak, amelyeket képviselnek —, a többség szava: ezek közül sem egyet, sem valamennyit nem szabad bizonyítéknak tekinteni sem valamely vallási hittétel mellett, sem ellene. Mielőtt bármely tant vagy parancsolatot elfogadnánk, annak alátámasztására világos „Így szól az Úr”-t kell megkövetelnünk.”

„Sátán szüntelenül arra törekszik, hogy Isten helyett az emberre irányítsa a figyelmet. Arra vezeti az embereket, hogy püspökökre, lelkipásztorokra, teológianárookra tekintsenek vezetőikként, ahelyett hogy maguk kutatnák az Írásokat, és azokból ismernék meg köteleességüket. Azután, e vezetők elméjét uralma alá hajtva, a sokaságot saját akarata szerint befolyásolhatja.” A nagy küzdelem, 594, 595.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.